

SZERKESZTŐI IRODA:
Belkőzpenteza 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:
Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva

Egész évre	16 frt.	Negyedévre	4 frt.
Félévre	8 frt.	Egy hóra helyben	1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ - HIVATAL:
Kolozsvárt, Belkőzp-utca 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy ☐ centimeternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Ny. lttéri czikkpek garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.
(1886. április óta.)

Az erdélyi Kulturgyletnek:

Papp Ödön hat évi tagsági díj	10 frt — kr.
A krajczárokból (Papp Berta és Papp Anna gyűjtése)	12 frt — kr.
Salamon Herman vendéglos a részére megílt büntetéspénzt	2 frt — kr.
Egy ismeretlen	— frt 40 kr.
Összeg:	24 frt 40 kr.

Ehez adva az eddigi kimutatást.

2564 frt 84 kr.

Együtt: 2589. frt 24 kr.

„Elvégeztetett.”
— Két czikk. —
I.

Tisza Kálmán, mint a színházak főfelügyeletével megbízott belügyminiszter leküldötte államtitkárát Beniczki Ferenczet, hogy a kolozsvári nemzeti színházat kiemelje válságos helyzetéből.

Az államtitkár ur tegnapelőtt leérkezett és hozzáfogott a mentési munkálatokhoz. Magához hívatta az intendatura tagjait és előterjesztette nekik a proposícióit.

Az intendatura tagjai meghallgaták és észrevétel nélkül tudomásul vették.

És mik ezek a proposíciók? A főfelvétel az, hogy ha a társulat tagjai nem fogadják el az államtitkár ur feltételeit, Tisza Kálmán leveszi a kezét a kolozsvári nemzeti színházról.

Az államtitkár ur tagadhatlanul bölcsen kieszelte a dolgot. Azt már igen jól tudta, hogy neki itt most egy éhes művészcsoporttal van dolga, a mely ha arról van szó, hogy ebben és a jövő hónapban biztosítsa magának a betevő falatját, hát lemond a kikoplalt multat illető minden igényeiről — s tán még a mennyei jussáról is, csak hogy legalább másfél hónapra megmenthesse magát az éhenhalástól.

És az államtitkár ur nem is csatlódott a maga számításaiban. Most már a szebeiben van a kolozsvári nemzeti színház tagjai által aláírt közigazgatási okirat, s azzal büszkén állíthat a kegyelmes ur elé — mert az az okmány azt jelenti, hogy Beniczki ur teljesen és tökéletesen rendbe hozta a kolozsvári színház dolgát, s a kegyelmes urnak semmi oka sincs levenni a kezét erről a kulturális intézetről.

De hát csakugyan rendezve van

az ügy? Meg van-e oldva a válság és meg van-e ova ez az intézet a hasonló válságoktól?

Rendezve van igen, de csak február 9-től április 1-ig, tehát éppen 50 napra. Ennyi időn át a kegyelmes ur gondoskodni fog a kolozsvári színház tagjairól. És azon túl? Azon túl 140 ember mehet a hová akar, és cselekedhetik tetszése szerint. A kegyelmes urnak mindehhez éppen semmi köze nincsen. Április 1-én túl a kolozsvári nemzeti színház sorsa megint a Mahomed koporsóját példázza. Ott függ a levegőben a Tisza Kálmán és Beniczki ur jóvoltából.

De hát mi is lesz április elsején túl? Beniczki ur azt mondja: Új bérlet hirdetik. Hát aztán?

Kiadatik a színház új vállalkozónak. Kinek? Egy újabb Csóka Sándornak!?

Azt mondják Vedress Gyula ajánlkozott. De hát hol és miben van a garancia arra nézve, hogy Vedress ur, — a kit különben értelmű és szakavatott embernek ismerünk — több szerencsével fog dolgozni az igazgatás terén, mint Csóka Sándor, a kit, mikor átvette az igazgatást, az intendatura arra teljesen alkalmasnak és megbízható embernek nyilvánított.

Hol és miben van a garancia arra nézve, hogy Vedress ur, vagy bárki más ezt az intézetet képes lesz azon a színvonalon tartani, a melyen állania kell, ha a létével összekapcsolt kulturműködés teljesítésére képessé akarjuk tenni?

Mert hát mitől is függ tulajdonképen a kolozsvári színház sorsa? A pénztől, és csak is a pénztől. És hozott-e Beniczki ur pénzt magával, vagy nyújtott-e reményt arra, hogy majd valamikor ilyféle segédesszók kíséretében fog kolozsvárra beállítani és azok felhasználásával fog hozzá a rendezési munkálatokhoz?

Beniczki ur, mint már köztudatu dolog, mindent hozott magával csak pénzt nem, s mindent elvitt magával, még a mit nem hozott is. Elvitte a kitalásba helyezett összes ígéreteket, s elvitt még egy okiratot is, melyben a kolozsvári színház tagjai törvényesen elismerik, hogy január 1-től február 9-ig koplaltak, és április 1-től kezdve bizonyítatlan időpontig hűségesen fognak koplalni ha úgy véli a kegyelmes ur és államtitkára, hogy ezzel a segéd eszközzel helyre lehet állítani a kolozsvári nemzeti színház megbontott egyensúlyát.

Mindenesetre kegyelmes cselekedet: kikoldulni egy 140 emberből álló társulat tagjainak sokszor verejtékkel szerzett filléreit, s a mit megtagadunk tőle a multa nézve, azt odaadni nekik a további 50 napra, még csak nem is adva bízalagos nyugtát az elengedett 40 napi fizetésről.

És már most Beniczki ur azt képzeli, hogy a min annyian törték fejüket — az kizárólag neki sikerült. Nincs többé színházi válság, mert az a közjegyzői okirat világosan a mellett szól, hogy a multa 40 napja és a jövő 50 napja szépen kiegyenlítették egymást.

Negyvennapra bőjtire, 50 napi jólakás, még tán igen is kövér falat egy kegyelmes ur kezéből egy olyan művész haddal szemben, a mely a csóka-kával elégtelenkedett, s most a verebet is szívesen venné, ha olyat adnának neki.

Készségesen elismerjük, hogy Beniczki ur bölcs megoldást létesített. A színháznál minden csendes. Akár csak Plevnában. De ott maradt még egy bomba, mely ha felgyújtatik, könnyen szétvetetheti az egész intézetet.

Ez a bomba pedig az a nagy kérdőjel, mely az ötvenedik nap után következik.

Azt kérjük, tehát Beniczki urtól és a belügyi kormánytól, mi fog tehát következni: az ötvenedik napra?

Mert a mi felfogásunk szerint Beniczki urnak nem az lett volna feladata, hogy ötven napra kegyadományokkal lássa el a kolozsvári színház 140 emberét, hanem az, hogy oly rendszert létesítsen, a melynek keretén belőlegyszer s mindenkorra megelőzessék a jelenlegihez hasonló válság, s a színház jövő sorsa iránt úgy a tagok, mint a nagy közönség alaposan tájékozva legyenek.

Szóba hozta-e Beniczki ur a rendszerváltozást, utalt-e olynemű biztosítékokra, melyekkel a nemzeti műintézet a végbukás ellen megvédelmeztesse?

Nem.

De hát akkor mit cselekedett Beniczki ur oly dolgot, a melyet nála nélkül nem lehetett volna elvégezni? És mit kellett volna tennie?

Megmondjuk egy másik czikkben.

— n.

Politikai hírek.

A függetlenségi párt szervezkedése. Mint lapunknak Budapestről írják a főváros IV-ik (belvárosi) kerületében a függetlenségi párt meglette a szervezkedésre vonatkozó előkészületeket. Irányi Dániel felhívást bocsátott ki a választókhoz, melyben február 13-ik napjára alakuló gyűlésre hívja össze a függetlenségi párti választópolgárokat. Tekintve azt, hogy e kerületben a kormánypárt már jelöltet (Trefort) is állított fel, elérkezett az ideje annak, hogy pártunk is megtegye a szükséges előkészületeket.

Gróf Szapáry Gyulának a pénzügyminiszteri állástól való felmentése tárgyában, mint értesülünk, tegnap ment fel a kormány előterjesztése a felségéhez. A hétfői minisztertanács után bevégzett ténynek tekintendő Wekerle Sándornak kinevezetése pénzügyminiszteri és Lukács Bélának közlekedési államtitkárra. Az utóbbi azonban csak akkor fogja új állását elfoglalni, ha az államvasutak leendő igazgatója kinevezetik, a mire nézve a minisztérium kebelében még nem történt megállapodás. Mint egy bécsi lapnak Budapestről sürgönyzik, a hétfői minisztertanács még egy utolsó kísérletet tett, hogy Szapáry grófot állásában való megmaradásra bírja, de ő kijelentette, hogy maradnia lehetetlen. Ünnepelesen megígérte azonban, hogy a párthoz hű marad.

A kiegyezési tárgyalások. A „N. Fr. Presse”, kiindulva abból, hogy a magyar kormány készen áll a kiegyezést elfogadni a petroleumra vonatkozó Grocholski-féle javaslatokat és némi engedményeket tenoi a csukoradó körül az esetben, ha az osztrák kormány kötelezné magát hozzájárulni a szeszadó reformjához, többek között ezeket jegyzi meg: Még nem ismeretes, vajon a magyar kormány ktféle ajánlata közül melyeknek elfogadására határozta el magát az osztrák kormány. De úgy látszik, még mindig ragaszkodik azon reményhez, hogy az egész kiegyezést létrehozhatja. A szeszadó reformjára vonatkozó tárgyalások Magyarországgal írásbeli uton történnek. A kérdéses lap továbbá arra utal, hogy a kivota kérdésben is lesznek nehézségek. Ép úgy a bank kérdésben nincs még eloszlátva valamennyi differencia.

Olasz kormányválság. A Depretis-kormány beadta lemondását. A saattí vereség után, a nagy kamaratöbbség dacára, a miniszterium nem tarthatta tovább magát. Előbb Robilant gróf, azután mások is ki akartak lépni s végre Depretis cél-szerűbbnek látta, hogy az egész kabinet lemondjon. Az olasz politikai világ azt hiszi, hogy a válság hosszadalmas lefolyást fog venni. Valószínű azonban, hogy végre ismét

csak Depretis fog az új kormány megalakításával megbízatni.

A képviselőházból.

Budapest, febr. 9.

A ház mai ülésén kezdetét vette a közlekedésügyi tárcza költségvetésének részletes tárgyalása. Különösebb érdeklődést Bottlik és Baross miniszter közötti személyes szóváltás keltett.

A javaslatot Lukács László előadó hosszabb beszéd kíséretében terjesztette elő.

Az első felszólaló Orbán Balázs volt, a ki több tételt kifogásolt s a felügyelettel járó túlköltségek ellen emelt szót.

A köutak fentartása és építése tételénél mind Lukács Géza, mind pedig Pap Elek, a műutak nagyobb kiterjedésben való építése mellett szólnak; Pap Elek ezenkívül a közmunkaügy reformjára törvényjavaslatot kér a minisztertől.

Baross Gábor igéri, — hogy röviden erre vonatkozólag törvényjavaslatot fog a ház elé terjeszteni.

Mintán a postaügyi mizériákra Lukács Gyula tett észrevételeket, s arra Baross válaszolt, az állami vasutak tételen következett, melynél hosszabb vita fejlődött ki.

Bottlik Lajos, Dobránszky Péter, Törő Kálmán és György Endre vettek részt a vitában. Utánuk Baross Gábor miniszter hosszabb expozét terjesztett a ház elé. Az államvasutaknál — ugymond — a multa években igen tetemes volt a tulkiadás s különösen érezhető volt a kellő kontroll hiánya. A szóló által alkotott új rendszerhez idő kell, míg az teljesen megvalósulhat és eredményeit kimutatni lehet; de már is konstátálható, hogy e rendszer a multa évben három millióval kedvezőbb eredményt szolgáltatott, mint a megelőző rendszer. A miniszter részletes adatokat sorolt elő ennek igazolására. Beszédének az öt kritizáló Bottlikkal szemben több személyi éle volt. Főlemlítette a keleti vasutat, a volt vasuti igazgatók nagy fizetéseit és a nagy végkielégítéseket, mire Bottlik emelkedett hangon jelentette ki, hogy az ő igazgatása alatt a keleti vasut adminisztrációja mintaszerű volt.

A háború.

Hadikészületekről szólnak a legújabb távirati tudósítások. Franciaia, Németország és Belgium egyre fokozottabb serénységgel növelik haderejüket s kötik meg a hadikölcsön ügyleteket. Alább röviden foglaljuk össze a legújabb híreket.

A francziák.

A franciaia min. tanács elhatározta, hogy ellenézni fogja a hadügyminiszterium számára kért 86 milliónyi hiteltár-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. február 10.

Szerelmi zarándoklás.
Irtá: George Duruy.
(Fordította: Ignác István.)

Mikor megszerették egymást, együtt nem voltak negyven évesek. Az ifjú szobrász, a leány nevelőnő volt egy előkelő családnál. Olivér rábírta Mariettet, hogy kövesse őt Itáliába; ott éltek együtt három rövid évig, mint barátok és szerelmesen munka és kölcsönös vidámsággal fűszerezett életet. Aztán elváltak, mert ez a vége az ifjak szerelmének, annak a szerelemnek, mely bebalizomozza az élet reggélét — a legitalosabb virág, s a legitalosabb gyümölcs is lehull. Elváltak keserű szemrehányások nélkül abban a pillanatban, midőn érezték, hogy gyöngeségük véget ért, kiintették az édes itallal telt serleget, s aztán eldönték. Olivér híres, gazdag ember let, a férfiak irigységeit reá, a nők szeretetét, mindenki igyekeztét kedvében járni. Mariette kalandos életet élt. Sokan szerették, egy a sok közül nőül vevé, ki jól végezte dolgait, özvegyen hagyta hátra nagy vagyonnal és a marquise czimmel.

Tizenöt év telt el és ők soha se látták egymást elválásuk óta, mignem a sors, a melynek kedve telik a guyyolódásban, összehozta őket egy bálban.

— Ki ez a csinos nő? kérdé magában Olivér, nem ösmerve fel az ékszerekkel rakott alakban, egykori kis barátinőt, a ki abban a régi jó időben soha sem hordott gazdagabb piperét, mint egy fehér cameliát hajfúrtai közt és egy rózsza csokrot keblén.

— Milyen szép nő! gondolt másfelől Mariette, kinek úgy tetszett, hogy jártában keblében látott már valahol olyan kis szakkállat és göndör bajuszt, mint ezé.

Tekintetük találkozott, egymásra ismertek. És a terem két ellenkező sarkából, nem ügyelve a köztük hullámzó tömegre. Mariette és Olivér édesen mosolyogtak egymásra, mint akkor, mikor ha nem volt sok beszélni valójuk, órákig elültek egy szó nélkül egymás kezét fogva. Szemük hirtelen megnevésedett, az egykori szép napok emléke, mint fátóly vonult el előttük, szívük hirnökei, gondolataik keresztezték egymást; azután, mintha láthatlan erő vonzáná őket ugyanazon perczben, mikor a művész felé irányzák lépteit, a marquise elébe sietett.

— Valóban ön az? kérdé Mariette kezét nyujtva. Milyen találkozás!

Egy üres terembe mentek leülni, kezeire az alkalmat régi szerelmeseik szokásaként a csendre és magányra. Nagy, átlátós rózsaszín papírral borított lámpa világító be titokzatosan a szobát, a hová a szárnyas ajtó s a keleti szőnyegek által gyengített accordjai egy valzernek csak távoli dallamként hangzottak, a melyek még fokozták csevegésük édes bensőségét, s hajlandóvá tették lelküket a lágy ömlengésekre. Elmondták az örömet, a mit érezték, mikor megpillantották egymást, elmondták hogy mily izgatottak voltak mikor egymásra ismertek és hogy mit szenvedtek tizenöt év alatt. Semmit se titkoltak el, sem jelen helyzetüket, sem a hitlenséget, mint mindketten követtek el, de a könnyed pajzanságon, melylyel édesítették vallomásaikat átborongott némi fájdalom amiatt, hogy nem maradtak együtt, hanem mint félénk szerelmeseik, az elkövetett tévedés után elmentek messze keresni azt a boldogságot, a mely már-már kezeik közt volt. Abban a perczben, mikor a özigányok ráhuztak egy dalra, melynek áriája busongó, s oly kábító volt, mint a dőlészaki nővének illata, észrevette Mariette, hogy barátja lángoló tekintetét vet reá, ismét felujult benne a vágy a multa iránt és ő

nyájás, a parancsoló s megis könyörgő tekintet alatt szíve hevesebben dobogott, s arczat szűzes pir lepte el. Olivér hozzá hajolt, s oly hangon, mely kissé megzavará, néhány szót susogott füleibe.

— Ön tehát azt akarja, hogy még egy fejezetet ne toldjunk regényünkhez, mondá Mariette. Legyen, de csak egy feltétel alatt, és az: ha azon a helyen folytatjuk, a hol abba hagytuk... Én holnap Rómába megyek, keressem fel három nap múlva. Nem lesznek ellene kedves Olivér, hogy aztán együtt folytassuk a szerelmi zarándoklást.

Az éjtiszta és hideg. Hogy sokkal szebb legyen minden drágságait kiszorító titkos rejtekkükből, a tejt mint drága kövekkel kirakott fátóly foly, régt az egen, a csillagok szerte szorják sokszínű sugarait, s a rubin, smaragd és gyémántokhoz hasonlóan ragyogtak a sütét leplen. A vagon alakaira finom arabeskek rajzolt a dör. Néha egy-egy fa váza látszott a mezőn, meghajolva a hótakaró alatt. És, miközben Modene felé dűbörgött a vonat, — Olivér fél lehunyt szemekkel álmodozott barátinőjéről, a ki őt várja ott, hol az ég mindig mosolyog, s hol a tél kellemesebb, mint nálunk a tavasz. Tehát visszatér a kedves Itáliába. E gondolat a párisi légkörben, az élet küzdelmeiben kifáradt emberre oly megnyugtató volt, előérzetem azt mondá, hogy feltalálja azt a boldogságot, a mit keres.

Turin, Florenz, Orvieto... A tájék zöld és virágokkal rakva, a szellő édes illatot hordva, a levegő kellemes; a szállóindák a szillák ágaira kúszva s egyik fát a másikhoz kötik bíborpiros guirlandokkal, a melyek úgy gyönyörködöttették hajdan Virgil szemeit. Olivér folyton Marietteről gondolkodott. Elgondolta, hogy még fiatal és most is szép, hogy mennyire szerette őt egykor, nem kereste a bizonyítékokat, szívével és nem eszével gondolkodott, s a szív

készebb az ábrándozásra, mint a fő. A régi szerelem emléke, az édes emlék, mely telve van vágygylak és fájdalommal, mint nyil járja át egész valónkat, s felujtja bennünk az első csók érzését, a mit feledni nem lehet soha. Olivér mindezt tapasztalta, s mitán látta a marquisset, a szenvedély felujult keblében, ő érte jött ide, s két nőt képzelt benne: azt, a kit keresni indult, s azt, a kit feltalált.

Mikor reggel kiszállott a waggonból, a pályaudvarba várt reá barátinője. Egyszerű barna ruha volt rajta, fején keskeny szélű, madárszárnyakkal díszített kalap, hasonló ahhoz, a milyent akkor viselt, mikor Olivérrel együtt mentek Itáliába és a mely a marquisnak oly derült arcot kölcsönözött harminczöt éves korában, oly szelid kinézést, a milyen volt egykor a kis nevelőnője.

— Oh, kedves Mariettem, hogy találom önt!... Nemde tegnap váltunk el egymástól.

— Jer, — mondá a nő gyöngéd mosolylyal — magammal viszlek.

Kocsit fogadtak, mely letette őket a San-Claudio utczában egy ház elé, melyet a művész azonnal felismert. Felmentek a a harmadik emeletre, Mariette egy ajtót kinyitva, így szólt:

— Ime, itthon vagyunk.

Hajdani szobájuk volt, minden butor ugyanazon helyen állott, mint akkor: az asztal, takaróján tintafolttal; a fauteul, a mely elé Mariette leszokott térdelni, mint bízélgő gyermek; a nagy ágy virágos kárpitjaival. Olivér körüljáratta szemeit a burtorzaton, mely mások előtt nagyon mindeanpinak tűnt volna fel, de nem előtte, mert ő nem volt olyan, hogy megne örszött volna valamit szerelmük költészetéből. Látta a feltalált kedvest, a virágokat mindenfelé, fehér és piros cameliákat, bíbor-színt rózsákat, parmai ibolyát, a mit együtt

szoktak szedni a ludovisi villa kertjében, s a melyből Mariette szeretett egyet egyet ruhája alá csempészni, tudván, hogy kedvese mily élvezettel leheli be az édes illatot, a mi kebléről szétárad.

— Ah! drága kedvesem! mondá Olivér, mi boldogok leszünk!

És karjaiba akarta zárni őt. De Mariette fűrgén elsioklott előle, s neheztelőleg felelt:

— Nem, kedves Olivér! Ez még csak első állomása zarándoklásunknak.

S mikor Olivér még mindig eszedezett, így folytató:

— Milyenek önök férfiak, mindnyájan! Azt akarják, hogy mindenben engedjünk vágyaiknak. Ön inkább torkos, mint injenoz a szerelemben!

— Oh kedvesem! válaszolt Olivér, hogy hasonlíthat engem a többi férfiakhoz?!

Különben vidáman töltötték az időt a szobában. Mariette indítványozá, hogy menjenek reggelizni Tiberis partjára egy traktoriába, a hol ugy szerettek egykor spaghetit enni s orvisoi bort inni. Olivér igen kedvesnek találta ez eszmét, elstáltak a partra, leültek az osteria terrassára, óriási narancsa árnyába egy asztal mellé, melyen megtalálták nevük egymásba font kezdőbetűit, s az évszámot bevésbe.

— Nézd! mondá Olivér, már tizenhét éve! Emlékszel-e mennyire szerettük egymást e napon.

— Igen, válaszolt Mariette, te akkor végeztél be Diána szobrodat. Ittunk a sikerért, de csak tiszta vizet az Aequa-Marcia forrásból, mert csak három frankunk volt a holnap végire. Aztán elmentünk megnézni Mózeset. Aztán visszatértünk kis csiny szobánkba. Ha emlékszem-e?! Oh a kedves nap! Milyen szép idők voltak azok! Nemde?

(Vége köv.)

(Folyt. köv.)

hogy a földadó 5 esztendőn belül ne emeltesék. (Élénk helyeslés a bal és szélsőbal-oldalon.) Ha komolyan veszi a miniszterelnök ur azt, a mit akkor mondott, abbéli határozati javaslatomhoz is hozzájárulhat, melyben semmi más nincsen, minthogy mondja ki a ház, hogy a földadó a legközelebbi 5 esztendőn belül fel nem emeltesék. (Élénk helyeslés a bal és szélsőbal-oldalon.)

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 10.

— **A márciusi 15-iki ünnepélyt** rendező állandó bizottságnak alább felsorolt tagjait feltivom szíveskedjenek vasárnap febr. 13-án d. u. 2 órákor lakásomon tartandó gyűlésen megjelenni. Tárgy: az ünnepély rendezése. A bizottsági névsor: Abraham Antal, Bánya József, Bartha Miklós, Bogdán István, Dr. Concha György, Dr. Csernátóyi Gyula, Ditrói József, Gajgázó Manó, Dr. Gócs Jenő, Hegyessy Vilmos, Ferenčí Zoltán, — Hóry Béla, Koleszár Sándor, Korbuly József, Kovács János, Dr. Hegedűs István, Krasznay Mihály, Magyar Mihály, Novák Viktor, Polcz Rudolf, Sándor József, Sári László, Sebesi Jób, Santa Béla, Sipos Károly, dr. Tamásy István, Gr. Teleky László, Török Imre, Dr. Török István, Varó László, Vincze István, Büchel Károly. Kolozsvárt 1887. febr. 10-én Deák Albert elnök.

— **Kolozsvármegye** ülésterme ujabban értékes képpel gazdagodott. Ugyanis a megye az 1848 ik évben volt főispánja *Macsákai Pálnak* mellképét festette meg. A képet *Kovács Endre* festőművészünk igen sikerreltlen készítette el, s az az ülésteremben elhelyezte. — Az üléstermet ezenkívül a következő képek díszítik: gr. *Béldi Ferenccs*, br. *Jósika Lajos* volt főispánoké, mind ketőt *Melka* festette. Végül a gr. *Esterházy Kálmán* volt fő, és *Macsákai Pál* volt alispán mellképei, melyek *Sikó Lajos* ismert művészi esete alól kerültek ki.

— **A krajczárok.** Székely-Keresztúrról ismét egy szép névsort kaptunk, mely Pap Berta és Pap Anna kisasszonyok gyűjtötték össze. E kis mező városban az E. M. K. E.-nek immár közel 100 fillér gyűjtő tagja van — oly szám, mely az arányokat tekintve, még Kolozsvárnál is előbb áll. A 38 gyűjtőből álló névsort a hivatalos kimutatásban fogjuk annak idején közölni.

— **Az „Erdélyi Rézsi Házipar és Iparfejlesztő-Egyet”** f. hó 20-án d. e. 11 órákor a városban nagy természetben fogja megtartani évi közgyűlését. A gyűlés tárgyai a jövő évi költségvetés megállapítása és a választmány 9 taggal való kiegészítése képezi.

— **Az aradi honvédu nnepély.** Az 1849. február 8-án az aradi utcai harczban elesett honvédek emlékére az aradi honvédek-egylet az idén is ünnepélyt rendezett. Ez alkalomból kedden délelőtt a minorták egyházában, az összes hatóságok képviselőinek jelenlétében, ünnepélyes gyászmise tartatott, melynek végeztével a nagy közönség sok egyet és testület zászlóikkal és zenekarral a városi sétányterben felállított szoborhoz kivonult, hol Besze János tartott emlékdett szellemi emlékbeszédet. A Himnusz éneklésével a kegyetes ünnepély véget ért.

— **Papválasztás.** A torboslói evref. egyházközösség lelkeszeül — mint örömmel értesülünk — Kövendi Kálmánt választotta meg. Kövendi idáig a marosvásárhelyi főtanodának volt köztanítója.

— **A második koreolyaünnepélyt** tartották Nagy-Szebenben a tegnapielőtt. A jelmezes mulatság siker tekintetében csatlakozik elődei mellé.

— **Halálozás.** Copesius Anna, a nemesi ev. luth. gymnasium volt tanárának neje — mint értesülünk — Szebenben elhunyt.

— **A Keglevics-Komjáthi-ügyben** a budapesti ügyvédi kör Keglevich István gr. egy levele és Tisza válassza után azt a határozatot hozta, hogy a tárgyalásba nem bocsátkozik. E levélre válaszul most Komjáthi Béla a fővárosi lapokban, kimutatva azt, hogy midőn a gr. azt állítja, mint ha nem lett volna neki bejelentve, hogy Jósika Jánost Komjáthi Béla fogja védelmezni, a tényeknek meg nem felelő valótlanságot mond.

— **Halálra ítélt asszony.** A déni törvényszék halálra ítélte Ivasek Avramé ludesdi kereszmarónát, a ki a múlt évben Avramesk Józsi szeretője segítségével megölte férjét. A marosvásárhelyi kir. tábla ugy az asszonyt, mint szeretőjét életfogytig tartó fegyházra ítélte. A kir. kuria IV. büntető tanácsa kedden ismét halálra ítélte az asszonyt. Avramesk Józsi büntetését pedig változatlanul hagyta.

— **Bölcs tanács.** A vidéki színészet nyomorúságos helyzetéről cikket írt valaki az „okos” Nemzetben. A cikíró többek között a következő tanácsot adja: „A directorok szokjanak ahhoz, hogy a színészetet is vállalat, melyhez nem hazafias phrasia, hanem pénz kell.” A biz a, — hogy a lakos csipje meg, de hát honnan vegyék, a pénzt?!

— **Halálozás.** A következő gyászlapot vettük: Arkósi Ferenčí József nyugalmazott unitárius pap, és gyermekei: Lajos, felső-rákosi állami népiszkolai tanító és gyermekei; Klára, alsójárú unitárius papné és gyermekei; Áron, medeséri unitárius pap és gyermekei a magok, ugyiszint a közel és távol levő rokonok és jó ismerősök nevében mely fájdalommal jelentik, hogy a jó és gondos hazi nő, az önfelelő édes anya, nagyanya, a hív rokon, a köztiszteltben reszesült papné-nagysolymosi Konecz Ágnes életének 74 ik évében, hosszas szenvedése után február 6-ik napján reggeli fél 9 órákor megszűnt élni. Medeséren, 1887. február 6.

— **Mozgósítás.** A VII-ik hadtestet, mely Temesvártól székelt és Degenfeld Schomburg gr. altábornagy parancsnoksága alatt áll, legközelebb a dilábra állítja. A főváros katonai ügyosztályában már figyelemztetik is erre a tartákosokat, a kik lakásváltoztatá-aikat bejelentik.

— **Szegedi keserűvíz** kerül forgalomba a jövő tavasszal. A keserűvíz a budával is kiállja a versenyt. A közegészségügyi tanács az új vizről, mely József főherczeg nevére fog elnevezetni igen kedvező véleményt adott.

— **Választási viszualételek.** Az ipolysági kir. törvényszék, a bontmeggel választások alkalmával elkövetett visszaélések miatt folyamatban tett büntügyben a napokban hozott ítéletet és íj. Masek Károly szolgabíró 40 frt pénzbírság, id. Masek K. erdész és Bori Tivadár kőregyzőt 20 forint, — esetleg 4 — 4 havi fogházra ítélte.

— **A Munkácsy-féle 6000 frankos ösztöndíj nyertese.** Az országos magyar képművészeti társulat Munkácsy Mihályhoz nemrég elküldte az ősi tárlaton az itteni pályabírósg által kijelölt három festményt, hogy az általa kitűzött 6000 frankos ösztöndíj felett határozzon, illetőleg az alapító levél értelmében a nyertes pályamű vet válassza ki. Munkácsy Mihály távirati lag tudatta az orsz. magyar képművészeti társulat igazgatóságával, hogy a pályabírósg által kiválasztott s hozzá elküldött három festmény közül *Koroknyay Ottó* „Javithatatlanság” című művét választotta ki s ennek ítélte oda a 6000 frankos ösztöndíjat.

— **A kalvinisták statisztikája.** Az ev. reformátusok az európai kontinensen a következő számarányokat mutatják fel. Svájcban van 1.667.109; Franciaországban 800.000; Hollandiában 3.000.000; Németországban 800.000; Ausztriában 60.000 és a magyar birodalomban 2.000.000; Országban 80.000 en élnek; míg Belgiumban csak 3.923 lelket számlál. E szerint Angliát ide nem számítva az Európai kontinensen 8 és fél millió ev. ref. lakik.

— **Egy magyar nihilista.** Egy fogarasi kereskedő a napokban névtelen felgaralást kapott, hogy az ottani postánál 8000 frtos pénzes levelet tegyen le, ellenkező esetben halál fia. A fenyegetett kereskedő jelentést tett a hatóságnál, mely intézkedett, hogy a postán elfogják az illető jelenkezt. Csakugyan megjelent egy szolgálo és kérte a 8000 frtos pénzes levelet. A családelt vállalat alá főták, de semmit sem akart bevallani. Végre követék a hazatérő leányt és így rájöttek arra, hogy a zsaroló egy a szomszédos Galacz községben lakó kereskedő fia, a kit letartóztatnak. Valószínű, hogy ugyanő írta Bécsbe (Fogarásból) Rutschidhoz azt a levelet, melyben halállal fenyegette, ka 20.000 frtot nem küld neki.

— **A közlekedésügyi miniszter-rumból.** Ő felsége Heim Péter, Kilyényi Hugó és Ludvigh Gyula osztálytanácsosoknak a miniszteri tanácsosi czímet és jellegét; Bally János miniszteri titkárnak, és Czizly János magyar-államvasuti igazgatónak az osztálytanácsosi czímet és jellegét díjmentesen, Csöke Ferenccs miniszteri fogalmazónak pedig a miniszteri titkári czímet és jellegét; továbbá Rapacs Radó osztálytanácsosnak a miniszteri tanácsosi czímet és jellegét díjmentesen adományozta.

— **A pápa és a szultán.** A pápa közelebb nagy ünnepélyességgel fogja fogadni Azarjan patriárkát, a szultánnak képviselőjét. A patriárka bucsu audienziója alkalmával a szultán ezeket mondá neki: Ön Rómába megy, hogy ne csak mint katolikus patriárka, hanem, mint képviselő is tiszteljen a papánál. Meg fogja mondani ő szentségének, hogy mint szorosabbra akarom fűzni a jó viszonyt azon katolikusok fejével, kik birodalmunknak legközelebbi alattvalói.

— **Szocialista mozgalmak.** Berlinbe érkezett hírek szerint — mint onnan táviratozzák, — Megdeburghan tegnap valami 24 szocialistát fogtak el, állítólag azért, mert titkos szövetkezésben vettek részt. — Londonból pedig azt jelent a táviró, hogy a szocialisták a Westend főbb utcáiban fáklyás-menetet akartak rendezni, úgy ünnepelven meg a Trafalgar-Squareon tavaly történt fosztogatások évfordulóját. — A tüntetést azonban a rendőrség megtiltotta.

— **Dühöngő rablógyilkos.** Bécsben kedden került végtárgyalásra Panec József volt kovácselegény büntüye, ki nov. 30-án Mildner Rozália fia és szén kereskedőnt orozva meggyilkolta és kirabolta. A tárgyalás szenzációzás véget ért, mert a

vádolt, aki már a tárgyalás folyamán is úgy viselte magát, mint egy örült, mikor a jelenlevők közt volt gazdáját és a szeretőjét megpillantotta, valóságos dührohamba esett, üvöltött, hogy az ablakok rezegtek belé s alig birták eltávolítani. A tárgyalást meg kellett szakítani s megvizsgálják Panecot, hogy csak szimulál-e, vagy igazán örült.

— **A nagykövét estélye.** Párisból írják: Hoyos gróf, az osztrák-magyar nagykövét hétfőn este díszestélyt rendezett az új külügyminiszter, Flourens tiszteletére. Az estélyen jelen voltak Goublet miniszterelnök, Boulanger hadügyminiszter, a többi miniszterek, az összes nagykövetek és Münster gróf német nagykövét is. A djeoner után nagy fogadtatás volt, melyen a politikai élet, a magas arisztokrácia és a párisi osztrák-magyarok kimagasló alakjai jelentek meg.

— **Mennyibe került Bismarck beszéde?** Goulasban egy pénzügyi szakember kiszámította, hogy Bismarck beszéde, illetve a háborúra vonatkozólag beállott bizonytalanság, a párisi tőzsdének jannár 14 től február 4-ig 1800 millió frankjába került.

VÁROSI HIREK.

— **A kolozsvári főri Casino** pénztárnokává az elhalt Zejk Dániel helyett *Matskósi Pál* kolozsmegyei árvaszéki ülnök választott meg.

— **Az „Eleven Hírlap”** -ból még 100 példány elarúsítatlan. Felhívjuk az érdekes lapra a közönség figyelmét. Egy példány ára 20 kr. Kapható és megrendelhető minden lapkiarúsító helyen Kolozsvárt, valamint az E. M. K. E. irodájában.

— **Az E. M. K. E. estélyei költségei** fedezéséhez a helybeli gázgyárvállalat 25 frttal járult.

— **Az ev. ref. collegium bálja,** mely e hó 12-én szombaton este tartatik meg a Redontban, mint az előjelekből következtetni lehet, az idén is méltó lesz hagyományos, jó hírnevéhez. A „deák bál” mint nevezni szokták a város mindkétmébéli ifju generációjának kellemes találkozója, mely kedélyesség s fesztelenségben a farsang legkedveltebb mulatsága, honnan származva van a luxus feszélyező volta. A bált egy változatos műsorral bíró concezt előzi meg.

— **Szakülés.** Az Erdélyi országos muzeum orvos természettudományi szakosztálya folyó 1887. évi február hó 11. napján pénteken d. u. 5 órákor a tud. egyetm természettani intézete helyiségében természettudományi szakulást tart. Tárgyak: 1. Dr. Pachinger Alajos bemutatja és ismereteti a harmadik emberi teniát. 2. Téglás Gabor „Az erdélyi medence őstörténelméhez” című dolgozatát bemutatja a titkár. 3. Dr. Koch Antal. Mult évi földtani felvételeinek eredményei.

— **A kolozsvári tud. egyetemi** kör folyó évi február hó 12-én szombaton tartja meg az évi VI. (rendes) közgyűlést saját helyiségében d. u. 6 órákor következő tárgysorozattal: Tárgyak: 1. A második félév megnyitása. 2. Egy választmányi és egy becsülettírósi tag választása. 3. Lehető indítványok. Kolozsvárt, 1887 február 9-én. íj. Szász Gyula e. i. főjegyző, Intze Béla e. i. elnök.

— **A kolozsvári önkényes tűzoltó-egylet** érdekében a következő felhívás bocsátott ki: A kolozsvári önkényes tűzoltó-egylet ujabban szerveztetvén, annak felszerelési költségei tetemes kiadást igényelnek, melyhez a városi pénztár — túl megterhelhetőségénél fogva — hozzá nem járulhat, az egyet anyagi viszonyai pedig ezt meg nem engedik. Alólítottak, — ismerve a város polgárainak áldozatkészségét és ezen felebaráti szereteten alakult egyet iránti nagyfokú lelkesültséget, és tekintve, hogy ezen egyet a nemes célt, melyet az élet- és vagyonnak megmentése által feladatál kitűzött, csakis az eszközök megnyerése útján érheti el, — teljes bizalommal fordulnak a város polgárainak hagyományos áldozatkészségéhez, hogy ezen egyetet alapítványok vagy pártoló tagsági díjak, vagy egyszerűsmodernkori adakozások által támogatni méltóztatassanak. (Következik több tekintélyes egyén aláírása.) Részünkről, tudva, hogy az egyet nehéz feladata megoldására mily csekély erővel rendelkezhet, csakis a legmelegebb ajánlattal kísérhetjük el felhívást s hiszünk, hogy megis lesz annak a kívánt eredménye.

— **Tűz** volt a tegnapiéjjel a sétányutczában, hol egy ottani ház padlása gyult meg. A tüzet gyorsan eloltották. A padlason találtak két fegyvert, (bizonyosan Mannlicher-félt), melyek rendőri zár alá helyezettnek, s a jövő háboru céljaira fordítottak.

— **Vasuti ártisztiek** az E. M. K. E.-ért. A m. kir. áll. vasutak kolozsvári ártisztí kara február hó 19-én az E. M. K. E. javára, a stadler-féle táncsteremben táncozzal egybekötött zárkörű társas estélyt rendez. Belépőt díj: személynként 1 frt Csaldájeg 3 személyre 2 frt 50 kr. Kezdeté 8 órákor.

— **Két ecztáblát** vitt be a rendőrséghez egy boltár a tegnapi éjjel. Valami furfangos módon az utca közepére kerültek.

— **Egy zálogszedulával** telített tárcza van depónálva a rendőrségnél. Tulajdonosa átvetheti.

— **Helyreigazítás.** A hidelvei olvasó-körben szombaton rendezett felolvasást nem mint írunk Török István, hanem Vörösa

Sándor a kolozsmonostori gazd. intézet igazgatója tartotta.

— **Nyilvános köszönet.** A kolozsvári izr. hitközség épülő félben levő templomának alapítókéle gyarapítása céljából, az „Ujvilágban” tartott — tánczal összekötött — kötéstélyen felülfizettek: Szász Domokos 1 frt. Dörgő Albert (ki vendéget Ágai Adolfit is elhozta) 7 frt. Dobál Antal 3 frt. Biederman Józsefné 5 frt. Galandauer Tordáról 5 frt. Sárkány Sándor Gyula 2 frt. Kélys Samuel 1 frt. Weiss Armin 2 frt. Pollák Dávid Segesvár 5 frt. Fogadják a nagylelkű adakozók halás köszönetünket. A rendező bizottság.

MŰVÉSZET.

* **Nemzeti színház.** Mezei Mihály jutalmú tegnap este Souppée „Donna Juanita” című dallamos operettje elég jó és mulattató előadásban került színre. A szereplők közül különösen *Serédi Sarolta* vált ki, ki ez este széles jó kedvvel játszott s dalait nagy hatással énekelte. A közönség minden dalát zajosan tapsolta, felvonások végén, a kétszer nyitjelenetben is kihívással tüntette ki. — Igen jó alakot mutatott be *Dezséri* az erdes szerepében. Egészséges humora pompás szolgálatára volt. Mezei a jutalmazott nagy sikert viott ki egésszéges tenorjával. A közönség rokonszenves tüntetéssel fogadta, s dalait sokat tapsolta. *Láng Etel*, *Könczöl Etel*, *Kulinyi*, *Megyeri* dícséretet érdemelnek sikeres közreműködésükért. A ház félig telt meg.

* **A kolozsvári színházi válság a színész-kongresszuson.** A Budapesti ülésező színész-kongresszuson tegnap délelőtt szóba került a kolozsvári színházi válság ügye is. E tárgyan tudvalevőleg Csóka S. volt igazgató folyamodott a központi igazgató tanácsához segélyért és elégtételért.

Az ügyet *Ditrói Mór* referálta. Az ügy történetét így adta elő:

Csóka a legkülönbözőbb intrigákhoz és machinációkhoz esett áldozatul s egész vagyonát elvesztette. A színészeknek mindössze 545 frttal maradt adós s e csekélység miatt oly méltatlanul bántak igazgatójukkal. Ditrói indítványozza, mondja ki a közgyűlés, hogy a tagok eljárása Csókaival szemben magyar színészekhez méltatlan. Ez indítványt harsány éljezvéssel fogadták.

Most Ditrói tovább ment indítványában és kérte a kongresszust, hogy az igazgató tanács indítsa meg a tagok ellen a fegyelmi eljárást. Ez indítványt is egyhanguan magáévá tette a közgyűlés.

Ezután elnök Csóka egy táviratát olvassa fel, melyben 700 frttal segélyt kér, különben legközelebb mindenét elarverezik. E kérelem hosszabb vitára adott alkalmat, melynek folyamán az egész kolozsvári színházi ügyet szeloztették. Ligeti szerint a kolozsvári intendanura tagjai aláírási ivecél jártak az arisztokrácia tagjaihoz, hogy ne járjanak színházba s így Csóka okvetlenül megbukjék. Bokody szerint a kolozsvári intendáns 34.000 frttal államsegéllyel bukott meg s Csóka csak 20.000 frttal segélyt kapván, hogy ne ment volna tönkre az ellene tolytatott cselezkövények közegette.

Még többen szóaltak fel a segély megadásának ügyében, s Varady Antal és Bödy Gabor a kölcsön megadása ellen szóaltak fel, minthogy ily módon bármely bukott színigazgató kérhetne segélyt. Ha azonban Csóka kellő garanciát nyújt a kölcsönkért összegért, az egyesület jogtanácsosának javaslatára az egyesület megadhatná a segélyt. A közgyűlés végre is ebben állapodott meg, hogy megadja a kölcsönt s a jelenvolt tagok nagy része írásbeli kezességet vállal Csókáért.

* **Színészek kongresszusa.** Az országos színész egyesület közgyűlése febr. 8-án vette kezdetét a tagok élénk részvéte mellett. Az ülés érdemlegesebb határozatot az első napon nem hozott. Az ülés végén megejtették a választás.

E szerint igazgatótanácsosok lettek a fővárosból: Ribáry József, Feleki Miklós, Szatmáry Árpád, Vidor Pál, dr. Sziklay J, Váli Béla, Bartha László, Várady Antal, Benedek Gyula, Ferenccs József, Lukácsy Sándor, Németh József, Szacsavay Imre, Szohner Antal, Horváth Zoltán; póttanácsosok: íj. Abrányi Kornél, Pulszky Károly és Bényey István. Igazgatótanácsosok a vidékről: Aradi Gerő, Bödy Gabor, Brenay G. Bács Károly, Somogyi Károly, Vedres Gyula, Csóka Sándor, Szabó Antal, Kápolnay János, Ditrói Mór, Krasznay Mihály, Kis Ferenccs, Egri Kálmán, Mezey Péter, Fenyvesi Emil; póttanácsosok: Folinusz Aurél, Bokody Antal és Krescsányi Ignác.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlet 106-ik szám.
A berlini „Friedrich Wilhelmstadter” színház ballétársaságának második vendégjátéka.
Kolozsvárt, 1887. február 11-én.

A SZINKRA.

Vigjáték 1 felvonás.
Ezt követi:
A balletársaság előadása.
Végül:
A BALK RÁLYNE.
Vigjáték 1 felv.

KÖZGAZDASÁG.

Meghívó az Erdélyi Pinczeegylet t. oz. részvényeseihez szövetkezté alakulás tárgyában. A mult év november 15-én tartott közgyűlés kimondván az egyet, mint részvényes társaság felszámolását, a választmány a felszámolás keresztülvitelével aldiraktak bízta meg. Az idézett közgyűlés a választmányt, s illetőleg aldiraktak arra utasította, hogy a vagyonos tömeges eladását, eaelleg a Pinczeegyletet szövetkezeti alapon leendő ujra szervezését kísértük meg első sorban. E meghagyásnak tesszünk eleget, midőn a részvényes urakat értekezletre kívánjuk összehívni, hogy megbeszéljék s tisztázzák azt a kérdést, hogy hajlandók-e a Pinczeegyletet szövetkezeti keretben fentartani. A szövetkeztett részvények helyett 50—100 frt törzsbetétre lenne fektetve, úgy, hogy a törzsbetétnek száma nevelhető és aspaszható volna. A részvények törzsbetétekkel lennének kicserélendők; azok részvényei pedig, kik a szövetkeztben részt venni nem kívánnának, annak idejében beváltásra kerülének. A felszámoló bizottság nem tartatja feladatának a szövetkeztet mellett szót emelni. Azouban kötelességét véli teljesíteni akkor, midőn a t. oz. részvényes urak becses tudomására hozza, hogy az egyet helyt és a hazában, valamint a külföldön tekintélyes ülésttel és összeköttetéssel rendelkezik; hogy Svájcban asztali boraink részére a legszolidabb cégekkel állunk összeköttetésben; hogy Roth S. A. ur ki már is 25 részvényt váltott magához s az értekezleten szintén részt kíván venni, mint egyik nagyobb megrendelőnk Hamburgban, Brémában, Lübeckben Észak-Németország, s Londonban, Edinburgban, Birminghamban Anglia részére borárucarnokot rendezett be, s különösen fajborainkat kedveltekké tette. S mind ez, mint inkább, mint valaha felhívja az erdélyi bortermelőket figyelmét arra, hogy döntsenek a felett, ha vajjon az oly nagy áldozattal elért tapasztalat, s a valahára megszerzett piac feladandó-e vagy sem. Éngedjek azért a t. oz. részvényes urak felkérnünk, szíveskedjenek egy értekezletre s esetleg alapító közgyűlésre összejönni, melynek napjaul folyó hó 15-e d. u. 3 óráig tűzzük ki, a kisegítő takarékpénztár helyiségében. Kolozsvárt, 1887. febr. 8. A felszámoló bizottság: *Kovári László*, s. k. *Dávid Antal*, s. k. dr. *Hintz György*, s. k.

A kiegyezési kérdések egyik legnehezebbike az új czukoradó. A nehézség nem a két kormány közti különbözetből ered, hanem azon kívánságokból, melyeket az osztrák czukorgyárosok a kormányhoz intéznek. Ezek vonatkoznak először a kivitel prémium nagyságára, azután bizonyos átmeneti intézkedésre, a mely a gyárosokat úgy, a mint tervezve van, súlyosan érné. Az osztrák kormány nem hajlandó a kívánt módosításokat elfogadni, azonban az ellenzést nem a magyar kormány megatartásából meríti, mert ez hajlandó bizonyos módosításokra ráállani, a szeszadó módosításának feltétele mellett. És a magyar meg az osztrák czukorgyárosok közt a legkisebb érdekellentét sem mutatkozik most a terményadó rendszerén nyugvó reform alapján. — Nem értjük tehát és mindenesetre mérésnek tartjuk a czukoripar körül érdekelte mezőgazdák Prágában tartott gyűlekeztének azon esztelen határozatát, melylyel visszautasítják a magyarok beavatkozását, kiknek csak 10 czukorgyárak van, az osztrák czukoripar ügyeibe. Észük ágában sincs a magyaroknak ebbe avatkozni, hanem nagy okuk és joguk van hozzászólni ahhoz a czukoradó javaslatához, mely Magyarországon, igaz, hogy Ausztriában is, érvényes lesz. Erről a jogról a magyarok a cseh gyárosok vagy répatermelők kedvéért bizony le nem fognak mondani.

Piaci tudósítás.

Nagy-szeben, febr. 8.

Hec to li te re n k é n t:
Buza (74—80 kilós) 5.40—6.20 forint.
Elegybuza (68—72 kilós) 4.20—5 frt. Zab (40—45 kilós.) 1.85—2.25 forint. Törökbuza (70—74 kilós) 4.—4.40 forint. Bargonya (68—70 k.) 1.70—1.90 frt. Lenese (78—82 kilós) 8 frt. Paszuly 3—4 frt.
K i l ó n k é n t:
M a r h a h u s 26—28 kr. Disznóhus 40—44 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS

BARTHA MIKLÓS.

NYILTTER. *)

Medic. & Chirurg.

Doctor Lengyel Gyula
fogorvos KOLOZSVÁRT T belmonostor utca 23-ik szám emelet.
A fogorvosi szaktudomány legujabb vívmányai szerint teljesen felszerelt

fogorvosi műtermét

megnyitotta. 9—20
Tömészlések (plombálás) a legujabb amerikai módszer szerint a villanyosság segélyével eszközöltetnek.
Rendel d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5 óráig.
zongora tanár.

*) Ezen rovat tartalmáért nem vállalunk felelősséget. Szerk.

Hirdetések.

Eladó lovak.

1 drb. 6 éves, 170 cm. magas almásszürke kanca, 1 drb. 6 éves, 170 cm. magas sötét pej-kanca, hibátlan, háts lovaknak különösen alkalmasok.

Értekezhetni tulajdonos báró Gamera Oszkár úrral Székely-Keresztúron, vasúti végállomás Héjasfalva.
(2-3)

MÁLNÁSI GYÓGYVIZEK

Mária forrás:

Legjobb könnyen oldó biztos gyógyszer lélekzési bajoknál gyomor és bélhurutoknál, mellégés, nyálkasság, aranyér, máj- és vese-, hólyag- és vizeleti betegségeknek; gazdag szén-sav tartalommal az emésztést könnyíti, elősegíti — minden időszakban sikerrel használható, naponta egy üveget élvezhetni, sőt még borral is kitűnő hatást gyakorol.

Nemcsak a hazai de a külföldi gyógyvizeket felülmúlja.

Főkút borviz:

Szintén az első szaktudósok által ajánlatik, erőtlenség, vérszegénység és gyengeségeknek stb. stb. különösen ajánlatik asztali italnak és borhoz (másmáskor) gazdag vas- szén-sav tartalommal, mely igen kellemes frissítő ital.

FŐRAKTÁR KOLOZSVÁRT:

Kónya Sándor és Csiki Lukács kereskedő uraknál.

BRASSÓBAN:

NAGY JÓZSEF

tulajdonosnál.

651 (29-*)

JURYTAG BUDAPESTEN 1885. MATUTSEK JÓZSEF

Kolozsavart, főtér 17. sz.

21 EV ÓTA FENÁLLÓ CZIPESZ
ÜZLETE.

Ajánlja minden időnyre dusan ellátott

férfi-, női- és gyermek lábbeli

nagy raktárát.

477 (18-*)

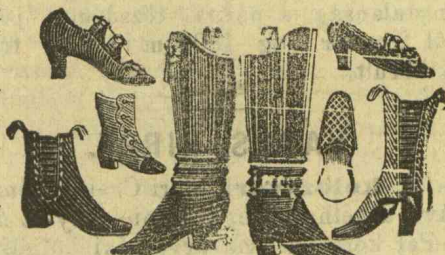
Megrendelések

a legujabb

divat szerint

jó tartós

anyagból.

ut nyo.

ban lehet

gyorsan és

pontosan

teljesítettnek

Vidéki megrendelések beküldött mérték esetleg visselt lábbeli minta után teljesítettnek.

SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR- RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci körút 57. — Gazdasági géposztály: Külső váci-ut 1696-1699.

Ajánlja kitűnő szerkezetű GÓZCSÉPLŐ KÉSZÜLETEIT, szén, fa és szalmafütésre; szegecses rendszerű járgányeszlőit, tisztító-készülékkel, zsákolóval vagy a nélkül, gabona-tisztító rostait (Backer- és Vidats-rendszer), továbbá legjobbaknak bizonyult szabadalm. Schlick-féle 2-ös és 3-as ekéit — árak 58 frttól kezdve — szab. Schlick-féle mélyítő-ekéit kiemelő szerkezettel, mélyítő-ekéit önzetékkel (Sack után), eredeti Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekéit.

Legujabb szabadalmazott sorvető-gépek.

Ezenkívül készletben vannak: Egyes és kettős őrlőmalmok, „Little Giant” esőves tengeri darálók, tengeri morzsolók, takarmány-készítő gépek, olajsajtók stb. Gyárunkban működésben láthatók: a legujabb saját rendszerű ramie-, kender- és lentörő- és tisztító-gépek rendkívüli mennyiség és minőleges munkaképességgel.

➡ Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve. ➡

72 (3-6)

A BORSZÉKI világhírű gyógy- és élvezeti savanyuvíz üzlet HIRDETÉSE.

Páris-, Trieszt-, Bécs-, és Buda-
pesten arany- és ezüst-érmekkel ki-
tűntetve.

Fürdőidény: Junius 15-től szeptem-
ber 15-ig. Gyorskocsi összeköt-
tetés, Sz.-Régenig posta és távirat
állomás helyett.

A borszéki fürdő- és ásványvíz üzlet igazgatósága közhirre teszi, hogy felsőbb hatásgiintézkedés folytán a jövő 1887. év január hó 1-étől kezdve az ide vonatkozó miniszteri rendeletnek megfelelő új alaku ásványvizes üvegeket fog forgalomba bocsátani.

A új üvegek 1.4—100 és 0.5 liter űrtartalommal bírnak, színök sötét tenger zöld, arányos hengeralakban, közép-magasan kiemelkedő nyakkal, felsőrészen 4 mm széles gyűrűvel ellátva. Az üveg fenekén „Borszék” lenyomat olvasható, minden üveg az érmek lenyomatát, a Főkút fényképét, a vegyelmézést és gyógyhatányt tartalmazó kétszín: fekete és piros nyomású czimkével lesz ellátva, fehér czimkupakkal lezoritva „Borszék savanyuvíz” körirattal és közepén egy fenyőfa alakjával.

A fennebbiek szerint kiállított üvegek ásványvízzel megtöltve és ládába csomagolva alábbi ár szerint számíttatnak:

1 láda 50-es 1.4 literes helytt a gyárnál	7.— forint	1 láda 50-es 1.0 literes helytt a gyárnál	6.50 forint
1 „ 25-ös „ „ „ „	3.60 „	1 „ 25-ös „ „ „ „	3.30 „
1 „ 28-as „ „ „ „	4.30 „	1 „ 50-es 0.5 „ „ „ „	5.30 „

Nagyobb megrendeléseknél megfelelő % leengedés kedvezménye nyújtatik.

A fürdőintézet és ásványvíz-üzlet körébe tartozó tudakozóadások és megrendelések a Borszéken helytt székelő fürdő- és ásványvíz-üzlet igazgatóságához intézendők.

Borszék, 1886. december hó.

Fürdő- és ásványvíz-üzlet igazgatóság.

767 (14-*)